

Πάμε

γυρεύοντας

για

Μπερλουσκόνι

Κώστας Σημίτης

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ αναμέτρηση με τις συνεχιζές και αντιπαράθεση με τα μεγάλα συμφέροντα, προκειμένου η πολιτική να ξαναβρεί την αίγλη που της ανήκει ανάμεσα στους πολίτες και την κοινωνία.

Τη θέση αυτή διατυπώνει ο υπουργός Βιομηχανίας και Εμπορίου, Κώστας Σημίτης, σε αποκλειστική συνέντευξη προς το «Έθνος της Κυριακής».

Ο κ. Σημίτης επισημαίνει ότι «η κυβέρνηση οφείλει να παρέμβει στο μέγα θέμα της χρηματοδότησης των κομμάτων, αλλά και της συγκέντρωσης των μέσων μαζικής ενημέρωσης στα χέρια ορισμένων, προκειμένου να υπάρξει διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στην οικονομική και πολιτική εξουσία και να μην έχουμε επανάληψη φαινομένου Μπερλουσκόνι και στην Ελλάδα».

Υπογραμμίζει ακόμη ότι δεν πρέπει να γίνει

ανασχηματισμός της κυβέρνησης, έστω κι αν η δύναμη του ΠΑΣΟΚ μειωθεί στις επικείμενες ευρωεκλογές.

Δεν αποκλείει το ενδεχόμενο μείωσης της εκλογικής δύναμης του ΠΑΣΟΚ, αλλά αυτό το θεωρεί φυσιολογικό.

Δε συμερίζεται την άποψη ότι η εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας το 1995 οδηγεί σε βουλευτικές εκλογές και προτείνει καθιέρωση νέου τρόπου εκλογής του ανωτάτου άρχοντος.

Υπογραμμίζει ότι η κυβέρνηση πρέπει να πάρει μέτρα για την κατάργηση των πελατειακών σχέσεων, την αποκέντρωση εξουσιών και τη δικαιότερη κατανομή του πλούτου.

Τονίζει ακόμα ότι το επικείμενο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ δεν πρέπει να είναι μόνο ένα συνέδριο συσπείρωσης και ενότητας, αλλά να κάνει βαθιά τομή στη φυσιογνωμία του κόμματος.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς εκτιμάτε τις οικονομικές εξελίξεις στον κόσμο και τις συνέπειες για την Ελλάδα; Πρέπει να παρακολουθήσουμε την πορεία του Μάαστριχτ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Τα τελευταία 15 χρόνια οι Ακυρίαρχες οικονομικές δυνάμεις κατάφεραν να επιβάλλουν σε ολόκληρο τον κόσμο, ένα σκληρά ανταγωνιστικό πλαίσιο. Ο κόσμος υποχρεώνεται σήμερα να ζήσει κάτω από μια διαρκώς μεγαλύτερη ελευθερία του εμπορίου που δε λαμβάνει υπόψη τις μεγάλες ανισότητες της ανάπτυξης ή των κοινωνικών δικαιωμάτων, τις ανισότητες των νομισματικών συστημάτων ή τις οικονομικές ανισοροπίες.

Τα χρόνια που έρχονται θα είναι χρόνια σκληρών οικονομικών αναμετρήσεων. Είτε μας αρέσει είτε όχι, πρέπει να υπάρξουμε σε έναν κόσμο που γίνεται ολοένα και περισσότερο πολύπλοκος, αλληλοεξαρτώμενος και ανταγωνιστικός.

Η Ελλάδα δεν έχει τη δυνατότητα να επιδράσει στη μορφή και το χαρακτήρα αυτού του καινούριου κόσμου παρά μονάχα να συμμετάσχει σ' αυτόν! Το ίδιο και οι πολιτικές δυνάμεις που εμπνέονται από τα οράματα του σοσιαλισμού και της κοινωνικής δικαιοσύνης δεν έχουν άλλον τρόπο να προωθήσουν τους στόχους τους παρά μονάχα παλεύοντας μαζί με όλους εκείνους που αγωνίζονται για μια Ευρώπη που θα ανήκει στους «λαούς και τους εργαζομένους της».

ΕΥπάρχουν τεχνοκρατικές λύσεις στα σημερινά προβλήματα του τόπου; Γιατί η τεχνοκρατική αντίληψη έχει κερδίσει έδαφος σε σχέση με την πολιτική αντίληψη;

ΑΤα προβλήματα είναι πολιτικά και όχι τεχνοκρατικά. Η εποχή μας χαρακτηρίζεται από το τέλος των μεγάλων θεωριών, το τέλος των καθολικών λόγων και αφηγήσεων.

Στην πραγματικότητα, η αποτυχία των προγενέστερων πολιτικών προσπαθειών δε δείχνει τίποτε άλλο παρά την έκταση και το κοινωνικό βάθος των εν λόγω προβλημάτων. Δείχνει ότι τα πολιτικά κόμματα λόγω της πολυσυλλεκτικότητάς τους δεν ήταν έτοιμα να αντιπαρατεθούν με συμφέροντα, να περιορίσουν προνόμια, να αναμετρηθούν με συντεχνίες.

Υπογραμμίζει την ανάγκη να υπάρξουν πολιτι-

κές αποφάσεις σε σχέση με τα συμφέροντα, αλλά και τις αρχές και τις αξίες στη βάση των οποίων θα αναζητηθούν οι λύσεις.

ΕΗ πίεση των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων για την οποία μιλήσατε και εσείς, είναι δυνατό να οδηγήσει στην επανάληψη του φαινομένου Μπερλουσκόνι και στην Ελλάδα;

ΑΣτην Ελλάδα υπάρχει διαπλοκή οικονομικής και πολιτικής εξουσίας. Πρέπει να προσέξουμε για να προλάβουμε εξελίξεις, όπως αυτές που παρατηρήθηκαν στην Ιταλία.

Χρειάζεται μια ρύθμιση μεταξύ άλλων για τη χρηματοδότηση των κομμάτων. Ποιοι με ποια ποσά, τότε μπορούν να χρηματοδοτούν τα κόμματα, να είναι φανερό τι ποσά δίνονται και πώς χρησιμοποιούνται.

Χρειάζεται ρύθμιση για τα μαζικά μέσα ενημέρωσης. Ποιοι και ποια μαζικά μέσα ενημέρωσης έχουν υπό τον έλεγχό τους, ποιες άλλες δραστηριότητες πραγματοποιούν.

Αν δεν επέμβουμε τότε θα παρουσιαστούν προβλήματα. Ο κόσμος θα στραφεί κατά των πολιτικών και θα αναζητήσει σωτήρες. Ομως, σωτήρες όπως δείχνει το παράδειγμα Μπερλουσκόνι

δεν υπάρχουν. Υπάρχουν πρόσωπα που απλώς ντύνονται μ' ένα διαφορετικό περιβλήμα από τους γνωστούς πολιτικούς, αλλά εξακολουθούν να εφαρμόζουν τις παλιές πολιτικές.

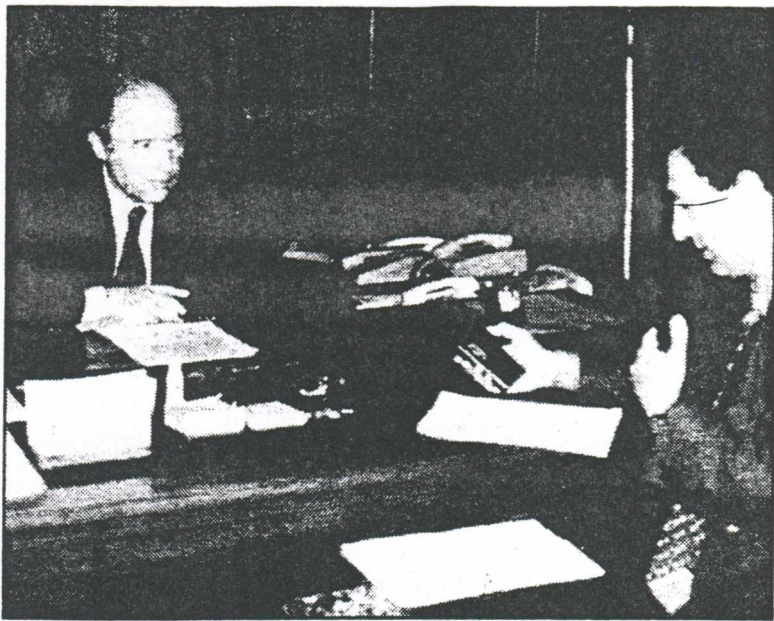
ΕΤη βδομάδα που πέρασε μιλήσατε κ. υπουργέ για δυσκολίες στην ιεράρχηση των στόχων της κυβερνητικής μηχανής. Υπάρχει ακόμα η άποψη περί δυσλειτουργίας στο κυβερνητικό σχήμα. Εσείς τι λέτε;

ΑΤο ΠΑΣΟΚ έχει εξαγγείλει και πιστεύει σε ορισμένες αρχές και αξίες που πρέπει να επιδιωχθούν για να πραγματοποιηθεί μια διαφορετική λειτουργία της κοινωνίας.

Για παράδειγμα, πρέπει να επιδιώξει τη δικαιοτέρα κατανομή εισοδήματος και του πλούτου. Την κατάργηση πελατειακών σχέσεων. Την αποκέντρωση των εξουσιών.

Αυτή τη στιγμή, όμως, είναι φανερό ότι η κυβέρνηση κατακλύζεται από προβλήματα καθημερινότητας — ένα παράδειγμα είναι το ωράριο των νυχτερινών κέντρων — και δε δίνει τη σημασία που πρέπει στα προβλήματα που πρέπει να λυθούν για να υπάρξει μια διαφορετική λειτουργία της κοινωνίας.

Ενα βήμα σε σχέση με τα

Ο Κ. Σημίτης με τον συντάκτη του «ΕΘΝΟΥΣ της Κυριακής» Θ. Λουκόπουλο.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ ΘΑΝΑΣΗ ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟ

όσα ανέφερα είναι ο νόμος για τη δημόσια διοίκηση. Χρειάζονται όμως κι άλλα βήματα και πρέπει να συγκεντρώσουμε τώρα την προσπάθειά μας σ' αυτή την κατεύθυνση.

ΕΠολλοί εκτιμούν ότι αν υπάρξει μεγάλη πτώση του ποσοστού του ΠΑΣΟΚ στις ευρωεκλογές, θα χρειαστεί άμεσος και βαθύς ανασχηματισμός του κυβερνητικού σχήματος. Εσείς τι πιστεύετε τόσο για τις ευρωεκλογές όσο και για την ανάγκη ανασχηματισμού;

ΑΑν μια κυβέρνηση διαπιστώσει κάποια μείωση της εκλογικής και πολιτικής της δύναμης, αυτό που υποχρεούται να κάνει είναι να αναζητήσει τους λόγους και τις αιτίες που την οδήγησαν σε αυτό το γεγονός και όχι να καταφύγει στην εύκολη λύση του ανασχηματισμού.

Διότι ο ανασχηματισμός δεν είναι το φάρμακο για το οποιοδήποτε πρόβλημα που αντιμετωπίζει η κυβέρνηση. Αντίθετα, είναι απαραίτητος μόνο στην περίπτωση που διαπιστωθούν προβλήματα δυσλειτουργίας, αναποτελεσματικότητας και ανεπάρκειας του κυβερνητικού σχήματος.

Αλλωστε, γενική είναι η εκτίμηση ότι οι συνεχείς ανασχηματισμοί που έγιναν στη διάρκεια της θητείας του ΠΑΣΟΚ, περισσότερα προβλήματα δημιούργησαν, παρά έλυσαν.

ΕΔεν αποκλείετε δηλαδή την περίπτωση μείωσης του ποσοστού του ΠΑΣΟΚ στις ευρωεκλογές;

ΑΗ συζήτηση για τα ποσοστά του ΠΑΣΟΚ στις ευρωεκλογές προσθαθεί να αναδείξει ένα δευτερεύον θέμα σε πρόβλημα ιδιαίτερης σημασίας. Ας μην παρασυρθούμε στην παγίδα αυτής της χωρίς ουσία πολιτικολογίας.

Οι εκλογικές αναμετρήσεις για την ανάδειξη των ευρωβουλευτών έχουν τα δικά τους χαρακτηριστικά. Διαφορετικά δηλαδή, είναι τα κριτήρια που πρυτανεύουν όταν οι πολίτες καλούνται να ψηφίσουν για την ανάδειξη κυβέρνησης και διαφορετικά όταν ψηφίζουν για το Ευρωκοινοβούλιο.

Εχει παρατηρηθεί ότι στις ευρωεκλογές οι ψηφοφόροι στρέφονται προς τα μικρότερα κόμματα. Δεν έχει παρά να συγκρίνει κανείς το ποσοστό που πήρε το ΠΑΣΟΚ στις εθνικές και τις ευρωεκλογές του '81 που έγιναν την ίδια μέρα, όπου το ΠΑΣΟΚ έλαβε 48,7 στις πρώτες και 40,12 στις δεύτερες. Το ποσοστό μας τον Ιούνιο πιστεύω ότι θα είναι υψηλότερο.

Επίπλέον, παρά τον ειδικό χαρακτήρα που έχουν οι ευρωεκλογές, γεγονός είναι ότι η αναμέτρηση αυτή θα είναι κρίσιμη για τις μετέπειτα πολιτικές εξελίξεις.

ΑΗ κρισιμότητά τους, στο μέτρο που υπάρχει, δεν καθορίζεται από τη λογιστική αποτίμηση του εκλογικού αποτελέσματος, αλλά από τις πολιτικές τάσεις και εξελίξεις που θα σηματοδοτούν.

Αλλωστε, στη διάρκεια του ίδιου χρόνου, εκτός από τις ευρωεκλογές, θα έχουμε τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές, οι οποίες θα έχουν σαφή πολιτική σημασία, γιατί συνδέονται άμεσα με τον προσανατολισμό που θα ακολουθήσει η πολιτική ζωή της χώρας το 1995, χρόνο της προεδρικής εκλογής.

Εχει αρχίσει, ήδη, η συζήτηση για τη στάση που θα κρατήσουν τα κόμματα στην εκλογή

του Προέδρου της Δημοκρατίας που είναι το Μάιο του 1995. Μάλιστα, ο κ. Ακης Τσοχατζόπουλος μίλησε για εξαιτία ΠΑΣΟΚ, αφήνοντας σαφώς να εννοηθεί ότι θα πάμε ενδεχομένως σε γενικές εκλογές το 1995. Πώς βλέπετε το ΠΑΣΟΚ να ξεπερνά αυτόν το σκόπελο;

ΑΤο ΠΑΣΟΚ, όπως προηγουμένως σας ανέφερα, εκλέχτηκε από το λαό, προκειμένου να κυβερνήσει για μια τετραετία, υλοποιώντας το πρόγραμμά του. Γι' αυτό, όλες οι κυβερνητικές δραστηριότητες πρέπει να έχουν χρονικό ορίζοντα την τετραετία.

Δε συμμερίζομαι την ά-

ποψη ότι η εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας πρέπει να οδηγήσει οπωσδήποτε σε εκλογές. Τα κόμματα είναι υποχρεωμένα να αναζητήσουν λύσεις, ώστε να αποφευχθεί η εκλογική αναμέτρηση που θα επηρεάσει αρνητικά την προσπάθεια για την οικονομική ανασυγκρότηση. Η επιταγή του Συντάγματος είναι εκλογές κάθε τέσσερα χρόνια και όχι σε κάθε πρώτη ευκαιρία. Γι' αυτό και η προβλεπόμενη από το Σύνταγμα ρύθμιση, σχετικά με την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, δεν είναι ορθή.

Η εκλογή του δε θα πρέπει να οδηγεί σε εκλογές. Να γίνεται, για παράδειγμα, από μια ευρύτερη συνέλευση των βουλευτών και εκπροσώπων της τοπικής αυτοδιοίκησης με αυξημένη πλειοψηφία, όπως στην Ομοσπονδιακή Γερμανία.

Εγίνεται έντονη κριτική για την πραγματοποίηση του συνεδρίου τον Απρίλιο και όχι σε χρόνο που θα έδινε τη δυνατότητα εμβάθυνσης και ολοκλήρωσης των απαιτούμενων προσυνοδριακών διαδικασιών. Επίσης, λέγεται ότι κατ' ουσίαν θα είναι συνέδριο διαδοχής. Πώς τοποθετείστε απέναντι σ' αυτές τις εκτιμήσεις και πώς θεωρείτε ότι το ΠΑΣΟΚ πρέπει να αντιμετωπίσει το θέμα της

διαδοχής;

ΑΤο χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μέχρι το συνέδριο είναι πάρα πολύ μικρό. Ετσι, η δυνατότητα να υπάρξει ένας πλούσιος διάλογος γύρω από τη φυσιογνωμία και τη λειτουργία του κόμματός μας είναι περιορισμένη. Μάλιστα, το γεγονός αυτό μας εγκλωβίζει σε μια λογική «εντός των τειχών». Πορευόμαστε δηλαδή προς το συνέδριο, χωρίς να το αναδείξουμε σε ένα σοβαρό πολιτικό γεγονός, το οποίο θα προκαλούσε το ενδιαφέρον του ευρύτερου κοινωνικού μας χώρου.

Ωστόσο, πιστεύω ότι στις λίγες ημέρες που απομένουν μπορεί να

πραγματοποιήσει κάποια μεγαλύτερη ενεργοποίηση, προκειμένου να αναπτύξουμε το διάλογο. Πρέπει πρωτίστως να απαντήσουμε στο θεμελιώδες ερώτημα, τι κόμμα θέλουμε;

Θέλουμε ένα σύγχρονο σοσιαλιστικό κόμμα με ευρωπαϊκούς ορίζοντες που θα εκφράζει τις ανάγκες και τις απαιτήσεις της εποχής μας; Ένα κόμμα που θα είναι πολιτικά μαχόμενο, κοινωνικά ριζοσπαστικό και με πρόγραμμα σύγχρονο; Ένα κόμμα που θα είναι «ανοιχτό» χωρίς προσωπικούς μηχανισμούς.

Ή θέλουμε ένα κόμμα που θα έχει χαρακτηριστικά των παραδοσιακών και συντηρητικών κομμάτων; Ένα κόμμα που θα στηρίζεται στις πελαειακές σχέσεις; Ένα κόμμα που θα βρίσκεται σε αναντιστοιχία με τα προβλήματα και τις ανάγκες της εποχής, αδυνατώντας να

παρέμβει στις πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις;

Το επικείμενο συνέδριο του κόμματός μας θα πρέπει να απαντήσει επαρκώς στο ερώτημα για τη φυσιογνωμία του κόμματός.

ΕΩστόσο, λέγεται ότι το συνέδριο αυτό δε θα είναι τίποτε άλλο παρά ένα συνέδριο συσπείρωσης και ενότητας χωρίς να έχει κάποιο ουσιαστικό περιεχόμενο.

ΑΤο ΠΑΣΟΚ δεν έχει ανάγκη από ένα ακόμη συνέδριο συσπείρωσης και ενότητας. Αλλωστε, η ενότητα και η συνοχή είναι εξασφαλισμένη. Ούτε χρειάζεται ένα συνέδριο το οποίο το μόνο που θα κάνει θα είναι η αναδιανομή της κομματικής εξουσίας. Οπως, επίσης, δεν έχει ανάγκη από ένα συνέδριο που θα εξυπηρετεί ή θα υπαγορεύεται από κάποιες πολιτικές ή προσωπικές σκοπιμότητες.

Το ΠΑΣΟΚ αντίθετα, χρειάζεται ένα συνέδριο που να κάνει μια βαθιά τομή στην πολιτική του διαδρομή. Ένα συνέδριο που θα επιβεβαιώνει τη μετεξέλιξή του σ' ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό σοσιαλιστικό κόμμα. Αλλά και θα δρομολογεί τις διαδικασίες ανασύνθεσης του ευρύτερου σοσιαλιστικού και προοδευτικού χώρου.